

ልጅልቲ ኣብ ዓይኒዓተር

ዛንታ ካብ ደነጭርክ

ሓደ ግዜ ሓደ ልኡል ነበረ። ሓንቲ ንዕኡ ትኸውን ልጅልቲ ከኣ ይደሊ ነበረ ፣ ግን እታ ልክዕ ልጅልቲ ክትከውን ኔርዋ። ስለዚ ልጅልቲ ንምርካብ ኣብ ምሉእ ዓለም ይጉዳዝ ነበረ ፣ እንተኾነ ግን ኣብ ኩሉ ቦታታት ገለ ዕንቅፋታት ይገጥሞ ነበረ።

ብተሓት ልኡላት ኔረን ኢየን ግን እተን ልክዕ ልእልቲ ድየን ኣይኮናን ፈልዩ ክፈልጥ ኣይከኣለን ኩሉ ግዜ ገለ ደይቅኑዕ ነገር ይረክብ ነበረ። ስለዚ እታ ልክዕ ልእልቲ ከረክብ ኣዛዩ የድልዮ ስለዝነበረ ሽዑ ብደይነርካቡ ብጣዕሚ ሓዚኑ ናብ ገዝኡ መጸ።

ሓደ መዓልት በርቂ ፣ ነገዳን ብርቱዕ ዝናብን ድተሓወሶ ብጣዕሚ ሕማቕ ኩነታት ኣየር ነበረ'ሞ እቲ ማዕጾ ናይታ ከተማ ተኪኮሐ። እቲ ኣረጊት ንጉስ ከኣ ነቲ ማዕጾ ክኸፍቶ ከደ። ሓንቲ ልጃልቲ ኣብቲ ደገ ደው ኢላ ነበረት።

ግን ትርኢታ ሓንቲ ልጅልቲ ትመስል አይነበረትን። በቲ ድነበረ ዝናብ አዝያ ጠልቅያን ረሲሓን ነበረት ፣ ካብ ክዳውንታን ሳእናን ድማ ማይ ናብ ታሕቲ ወረረ ኢሉ ይወርድ ነበረ።

«እወ ሕጂ ክንፈልጥ ኢና!» ኢላ ሓሰበት እታ አረጊት ንግስቲ ከኣ። እታ ንግስቲ ወላሐንቲ አይበለትን ፣ ናብ መደቀሲ ክፍሊ አትያ ግን ዓይኒዓተር አብ'ቲ ዓራት አቐመጠት። ብድሕሪኡ ዕስራ ፍርናሽን ዕስራ ኮበርታን አምጺኣ አብ ልዕሊ እቲ ዓይኒዓተር አንበረት። እታ ልእልቲ ለይቲ አብኡ ኢያ ክትድቅስ ኔርዋ።

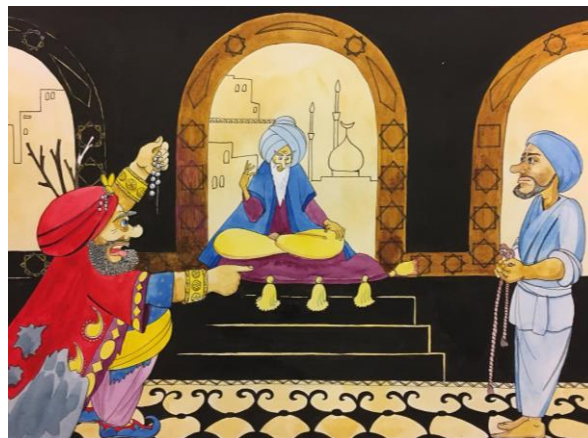
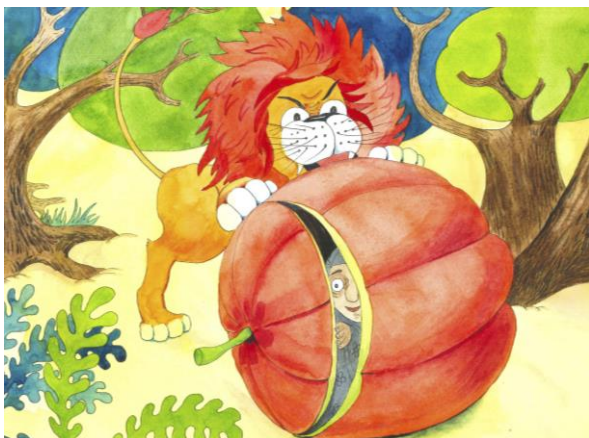
ንጽባሒቱ ንግሆ እታ ንግስቲን እቲ ንጉስን ነታ ልእልቲ ከመይ ከምዝደቀሶት (ከምድሓደረት) ሓተትዋ። «እውይ፣ ብሓዲሩ ደስካሕክሕዩ!» በለት እታ ልእልቲ ፣ «ምሉእ ለይቲ ዳርጋ ኣይደቀስኩን! ኣብ’ቲ ዓራት ገለ ደሎ ኮይኑ ኢዩ ድስመዓካ። ኣብ ገለ ተሪር ነገር ኢዩ ደቂሰ ስለዚ ኣብ ኩሉ ኣካላተይ ብጮን ሰማያዊን ኮይኑ ኣሎ። በጣዕሚ ደስካሕክሕ ኢዩ።» እታ ልእልቲ ካብዚ ዕስራ ፍርናሽን ዕስራ ኮበርታን ሓሊፋ ዓይኒ ዓተር ከምደሎ ብምፍላጣ ፣ ንሳቶም ከኣ እታ ልእልቲ እታ ልክዕ ልእልቲ ሙኺና ክሪኡ ከኣሉ።

እታ ልክዕ ሓቀኛ ልእልቲ ብምንባራ ብጣዕሚ ደስ ድብል ስምዒት ኢዩ። እቲ ልኡል ድማ ተመርዕዩ ሰበይቱ ገበራ ምኽንያቱ
ሕጂ እታ ልክዕ ልእልቲ ምዃና ፈሊጡ ስለድነበረ

እቲ ዓይኒ ዓተር ከኣ ጌና ኣብ ድረኣ ቦታ ተቐመጦ ምናልባት ድኻነ ሰብ ከይወስዶ ብግቡእ መታን ክረኣ።
ነዚኣ ድረስዐ ሞት ትረስዓዮ።

Finn flere fortellinger på morsmal.oslomet.no

Fortellingen er laget med figurer og tegninger fra Aursmoen barnehage